

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 2. Quod Divini Juris est, in nullius bonis est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

g. II.

De Principiis ad Dominium pertinentibus.

PRINCIPIVM I.

necessitate extrema omnia sunt communia.

Sensus.

Hoc est, quando aliquis non potest mortem aliter evadere, nisi aliena bona usurpet, potest ea sine alterius injuria abscondere ad vitam suam defendendam.

Authoritas.

Desumptum est ex communi sensu Doctorum, uti videre apud Laym. l. 3. tr. 1. c. 5. n. 5.

Ratio.

Quia divisio Gentium aliter fieri non potuit, nisi excluso casu, cum nemo juri ad vitam suam renunciasset credatur, quae adeo nec jus ad ea, quae ad vitam suam conservandam sua legem necessaria, deponere voluisse.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum à peccato Furti excusari, qui in extrema necessitate constitutus panem Pistori ex domo autem suae concedunt.

Deducitur 2. Milites à rapina excusari, si negato victu necessario, violenter aliis, quantum necesse est, cibaria eriperentur.

Deducitur 3. Eum, qui violenter ab alio invaditur, posse ad suam cuipiam auferre ad seipsum defendendum.

PRINCIPIUM II.

Quod divini juris est, in nullius bonis est.

Sensus.

Res Sacræ, quæ per Pontifices DEO specialiter consecratae sunt, ut sacræ ædes, vestes, vasa, propriæ in nullius Hominum, sed ad DEVUM pertinere constituta dicuntur, sed ad DEVUM pertinere dicuntur.

Kk 5

Autho-

Authoritas.

Desumptum est ex §. Nullius. Instit. de rerum divisione & approbatur à Laym. l. 3. tr. 1. c. 5.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod DEO per consecrationem obliteratur, extra Dominium & Jurisdictionem humanam extrahit censetur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Ejusmodi res sacras ad profanum omnium adhiberi non posse, uti communiter docent Authorati.

Deducitur 2. Nec alienari ejusmodi res sacras posse, nisi pauperum necessitas, vel captivorum redemptio, vel alia iusta causa id exigat, uti in cap. Nulli de rebus Eccl. non alienandis habetur.

Deducitur 3. Ejusmodi res sacras nec in Feudum, Emphyteusin, loationem ad longum tempus, pignus, hypothecam tradi posse, cum alienationis nomen in favorem Ecclesiae latius accipi, atque adeo ad hos etiam contractus extendi debant, uti Laym. l. 3. tr. 10. n. 2. testatur.

PRINCIPIUM III.

Quod antea nullius est, id naturali ratione occupanti conceditur.

Sensus.

Hoc est, quando aliquid sub certo cuiuscumque Dominio constitutum non est, illius Dominium acquirit, qui illud apprehendendo possidere incipit.

Authoritas.

Desumptum est ex §. Feræ. Instit. de rerum divisione & refertur à Laym. tr. 1. c. 5. n. 6.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod bonum ejusmodi commune foret poterat à quovis contrectari, & in propriam utilitatem converti. Dominium verò illius acquiri etiam expediebat ad litteras finiendas, quæ orientur, si quisque rem communem ab alio occupatam eidem iterum pro libitu auferre posset.